

ELS TEMPS CANVIEN

La idea de la bona vida de l'ésser humà contemporani és viure en una bona finca, juntament amb la seva estimada parella, disposant d'aliment, roba i altres necessitats bàsiques... Incloent també altres "capritxos" com un bon automòbil o una potent motocicleta. Però hi ha un gran problema, i és que gran part de la població del primer món no sap l'esforç i dedicació que hi ha hagut temps enrere per part de certa gent per aconseguir aquesta confortabilitat per a les vides futures, tot i que no tothom hi surt guanyant. Acompanyeu-me a reflexionar sobre l'impacte de les revolucions al llarg de la història, si realment van provocar importants canvis socials i sobretot, si és l'únic camí cap al bé comú i la llibertat col·lectiva.

Abans que res, hem de saber al detall què és una revolució. Una revolució és un violent (tot i que no sempre) i radical canvi brusca ja sigui a les institucions polítiques, a l'àmbit social, econòmic o moral d'una societat. Les més destacades a la història de la humanitat foren la Francesa, la Russa, la Cubana, la Mexicana, la Xinesa, l'Americana... entre altres. Quedem-nos amb la Francesa.

La Revolució Francesa va significar un important fet històric que marcà un abans i un important després al destí de la raça humana. Va donar lloc a una nova societat francesa, i més endavant va acabant apareixent una de nova a tot al món, però per què va ser tan important aquest esdeveniment? Bàsicament, el que feia aquesta revolució era capgirar el sistema establert de l'Antic Règim, un sistema monàrquic i aristocràtic que deixava a la majoria de la població treballadora i obrera en unes condicions de vida pèssimes amb una crisi econòmica i social profunda, però això a la vegada afavoria a la vida dels monarques i aristocràtics. Llavors, a base d'una revolució es va abolir aquest sistema social-econòmic per tal d'establir un més legítim i equitatiu per a tota la població absoluta del país. En podem treure una conclusió d'aquest important succés històric?

La Revolució Francesa (i altres) ens ha demostrat que per tal de capgirar un sistema, s'ha de tenir en compte que uns sortiran guanyant i altres perjudicats. La societat perfecta és una idea completament utòpica: hi ha una gran diversitat de gent amb uns propòsits, gustos, creences, aficions, etc. molt diferents com per establir un sistema que afavoreixi tots a la vegada. Per això cal mantenir una certa actitud de cooperació i bona convivència, perquè el món està per compartir i respectar, posant-nos sempre d'acord. Però el que passava no fa molt era que la comunicació i el diàleg no s'utilitzaven gaire per qüestions de poder i superioritat que tenien alguns... Per això es recorria a la violència i a la força bruta per completar els objectius socials establerts per la rebel·lió.

En conclusió pròpia, una revolució mai conduirà a tota persona cap al bé comú i la llibertat: sempre sortirà algú perjudicat que s'haurà d'adaptar al nou sistema implementat, o acabarà essent víctima per la resta de la seva vida. I per evitar totes aquestes dificultats, des d'un principi s'ha de recórrer a l'arma més poderosa i eficaç que tot el món la té a l'abast: el diàleg.

Yassine Aloui

1r Batx. B

Institut Salvador Espriu - Filosofia: Dia d'Europa